PO ŠICHTĚ

Zábavná příloha nejen pro havíře

Srdcovka dorazila do Českého Těšína

Grant Nadace OKD pomůže dětem při soustředěních či regeneraci po krasobruslařských závodech

FOTO: archiv

V červenci mohly děti z krasobruslařského Slavoje absolvovat důležité soustředění v Rosicích u Brna. I díky Srdcovce.

ČESKÝ TĚŠÍN – Také krasobruslařský oddíl z Českého Těšína využil nabídky ušlechtilého programu Nadace OKD Srdcovka pro činnost veřejně prospěšných aktivit.

Krasobruslařský oddíl TJ Slavoj se stará o sportovní výchovu zhruba třiceti dětí, z nichž některé si skutečně zaslouží výrazně podpořit svůj talent.

Tatínek jedné takové nadějné krasobruslařky Markéty Kučerové Milan, který je zaměstnancem OKD, se na jaře letošního roku do projektu Srdcovka přihlásil. Nejen on, ale i ostatní rodiče českotěšínských dětí vedou své ratolesti k tomuto krásnému a náročnému sportu, čímž je chrání před negativními vlivy dnešní doby.

Markétka Kučerová je jedním z těch dětí, které docházejí na tréninky krasobruslařského oddílu z Českého Těšína pravidelně už několik let. Pod trenérským vedením bývalých krasobruslařských reprezentantů Lukáše Rakowského a Michala Matlocha a trenérky přípravky Terezy Moravčíkové se děti učí prvním krůčkům na ledě, ty zdatnější trénují povinné prvky pro výkonnostní testy a zároveň se připravují na závody organizované Českým svazem krasobruslení.

V oddíle trénují děti zaměstnanců z několika šachet z našeho revíru.

Ty se konají po celé republice a podobné výjezdy, jakož i pronájem ledové plochy či obstarání kostýmů nebo brusli něco stojí. „Náš sport vyžaduje nejen čas rodičů, píli a trpělivost trenérů a dětí, ale i velké finanční prostředky. Náklady na pronájem ledové plochy, trenéry, choreografii nebo soustředění jsou rok od roku vyšší. Proto jsme rádi, že jsme našli odezvu v Nadaci OKD, která nám poskytla grant ve výši přesahující 37 tisíc korun. Použijeme je na úhradu části nákladů na pronájem ledové plochy v Rosicích, Ostravě, Orlové a Karviné, kde děti trénují," poznamenal místopředseda krasobruslařského Slavoje Pavel Wojtyla.

Ostatně o tom, že právě krasobruslařský oddíl z Těšína si podporu zaslouží, svědčí obětavá práce výboru i trenérů, kteří výchově dětí věnují svůj volný čas. Společnou práci všech lidí, kteří se v klubu angažují, přetavil Slavoj v minulé sezoně na třicet medailí z různých závodů po celé republice, pořádaných krasobruslařským svazem. Vrcholem jejich snažení bylo skvělé vystoupení dětí na republikovém šampionátu žactva v Brně, kde krasobruslaři Slavoje získali stříbrnou medaili a dvě čtvrtá místa.

Skromný klub z Těšína chce nyní část peněz z programu Srdcovky použít k propagaci krasobruslení ve městě a jako poděkování Nadaci OKD za poskytnutý grant připravuje na 13. října Ice show na ledě, spojenou se zahájením sezony pro veřejnost. **Martin Ruščin**

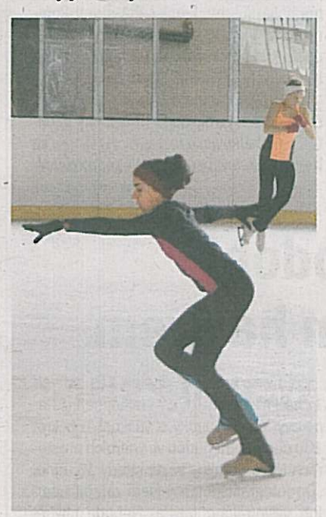

Markéta Kučerová z TJ Slavoj je jednou z nejúspěšnějších krasobruslařek uplynulé sezony.

Jak to vidí stryk Lojzek

Tak nam zatli tipec

Seděli zme v patek navečer Na Upadnici, když naraz přiletěl Jiřík a řval na kelnerki: „Děvuški, divaly stě se na televizu? Posluchaly stě radio? Ni? Tak rychlo všeckim po velkim rumě a na mně! A až to frčí!" přikazal rezolutnim hlasem. „Co se robí? Vyhral si ve sportce nebo umřela tvoja byvala tchyňa, nebo nam hoří dach nad hlavami, že zje taki dajny a tak gvaltuješ?" zeptal sem se. Jiřík ale mlčel jak ryba, enem nam něchal naleť každemu ešče po dvuch rumach a potym to z něho vypadlo: „Tak nam zatli tipec! Od dnešni sedme večerni hodiny je statem vyhlašena prohibica na tvrdu gořalu. To znamena, že vam už pul hodiny něsmi nikdi v hospodě, v baře či inym restauračnim zařizeňu naleť štamprlu. A něsmi se gořala o sile nad dvacet procent ani prodavať v obchodach!" prohlasil vitězoslavně a poručil se pivo, bo to, jak pravil mladym kelnerkam, možu čepovať do aleluje. A stejnako tak aji vino! Bylo viděť, že děvuškam zatlo. „A co se nám může stát, když někomu nalijeme?" ptaly se ustrašeně. „Dostanětě pokutu! Až tři miliony korun. A to aji v případku, že se tu u vas nalejeme vlastni přiněsenu gořalu," pravil Jiřík a zabodnul svuj dluhy nos do huste pivni pěny. „Něstraš děvuchy!" křiknul sem na ňho. „Když im zatym nikdo oficialně něoznamil, že se něsmi prodavať a nalívať gořala, tuš jak ich potym možu trestať? A navic ešče aji za to, že kdosi chlašče v hospodě aby ušetřil svoju gořalu?!" krutil hlavu Poldek. „Dneska se može všecko! Krasť ve velkim, ciganiť, vydavať kamošum a ich firmam miliardy ze statniho rozpočta a policajti za žalobcami hraju mrtveho bruka a vyšlapnu se enem na ty male a hlupe ryby tajak stě vy," přitakal Jiřikovi stary Kolder. „Ty iď do řiti, a starej se o svoji," štěknul po nim Jiřík, ale jednym dychem dodal: „Něznalosť zakona něomluva..." Už sem ho ale něněchal dořecť a poradil tym vystrašenym kuzlatkam, až zavolaju majitelam hospody, co maju robiť. A děvuški hned letěly. Za chvilu přišly a začaly sklizať flašky z gořalku z regaluv za pipu, na keru vyvěsily cedulku: Kořalku neprodáváme ani nenaléváme. Je zakázána i konzumace vlastního alkoholu. „Tak si měl pravdu," otočil sem se na Jiřika. „Ba že měl! Je to všecko temu, že už paru ludi v republice umřelo a desitky su ve špitalach s otravu metylalkoholem..." ale skočil mu dořeči Antek: „A ty se myslíš, že se tym cosik vyřeši? Akurat skrachuje paru malych hospod, take mlade kelnerki, jak tu mame my, přidu o robotu a navic Kalousek výbere meně na tej gořalkovej dani a DPH a zas budě škubať nas, emerytuv! A navic ti hajzli, co na tym pančovaňu liha vydělavaju, zustanu tajak ti ich kamoši z kauzy lehkich topnych oleju – v poklidu v zavětřu. Tuš ku čemu je to dobre?" „Ja se myslim, že ta prohibica je kvuliva temu, aby policajti měli klid a čas na to vypatrať pravě ty nejvěči ryby, bo když idě o život luďam, tuš idě veškery bruderšaft a sranda stranu. Tuš to vydržme a dejme im čas," klidnil sem vašně. „Tymi kecami stě mi připomnili vtip ešče z totality. To tři vagabundi chlašču už rano ve stodole cosik, co stočili z cisterny na nadražu, a tyn jeden praví: ‚Karel, lej rychli, bo už se tmí!' Fajne, ni?!" uzavřel tradičně dišput Erďa.

Tuš zdař buh, vaš Lojzek

Hra o tři stokoruny

Hafan na soutěžní fotografii č. 33 svým klaunským zjevem rozveselil přihlížející děvčátko a inspiroval naše čtenáře k vtipným komentářům. Tři autory těch nejvydařenějších čeká v naší redakci zasloužená stokoruna.

Výherci soutěžní fotografie č. 33 jsou: Eva Sedlářová z Šilheřovic, Jana Hámová a Martina Václavíková, obě z Ostravy.

„S touhle růžovou hučkou díru do světa reklamy fakt neudělám!" (es)

„Za tenhle slušivý outfitek by nás módní guru Františka určitě pochválila." (jh)

„Za kus buřtu snesu i tuhle hrůzu!" (mv)

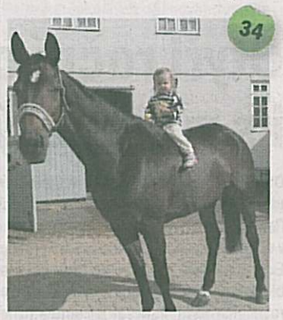

„Až já budu velká, budu krotitelka..." snad o tom přemýšlí malá jezdkyně na hřbetě poslušného koníka. Nebo se jí hlavou honí jiné myšlenky? A co napadá vás při pohledu na soutěžní snímek č. 34? Napište nám svůj krátký komentář. Tři autory nejvydařenějších veselých textů odměníme stokorunou.

Uzávěrka je v úterý 25. září 2012. Texty posílejte poštou na adresu redakce: Týdeník Horník, Prokešovo nám. 6, 702 00 Ostrava, faxem na tel. číslo 596 113 648 nebo e-mailem: renata.pavlikova@okd.cz. Zaslaný text označte SOUTĚŽ. Nezapomeňte připsat své jméno, adresu, případně telefonní číslo. Výherci si mohou odměnu vyzvednout po předchozí telefonické domluvě s Renatou Pavlíkovou na čísle 732 829 149, nejpozději však do 10. dne následujícího měsíce. Pokud tak neučiní, výhra propadá. Jména výherců soutěžní fotografie č. 34 zveřejníme v dalším čísle novin. **syl**